

Sten Cold, fyrsti stjórin. Hjörtur Pálsson, annar stjórin og Karen Flodström, triði stjórin í Norðurlandahúsinum

SOSIALURIN 9. MARS 1989

83 SØKTU STJÓRASTARVIÐ Í NORÐURLANDAHÚSINUM

1989: – Tað er stórir áhugi fyri stjórarstarvinum í Norðurlandahúsinum í Havn, skrivaði Sosialurin fyri 30 árum síðani: »Fýra ára skeiðið hjá núverandi stjóranum, Karini Flodström, er runnið 1. oktober í ár, og tí hevur verið søkt eftir nýggjum stjóra. Ikki færri enn 83 umsóknir vóru innkomnar, tá freistin var úti leygardagin.

Eingin føroyingur var millum umsøkjaranna, men 26 úr Svøríki, 20 úr Finnlandi, 19 úr Noreg, 14 úr Danmark og 4 úr Íslandi. Avgerðin um hvør verður nýggjur stjóri í Norðurlandahúsinum verður helst tikin einaferð í juni.«

Oddvá og Niels Nattestad gullbrúdleyp

8. mars 1969
vórðu Niels og
Oddvá Nattestad gift í Havn-
ar Kirkju, og tí
kunnu tey í dag
halda gullbrúdleyp

Niels Thorkild Nattestad varð føddur í 1946 í Odense. Foreldrin vóru Asbjørn og Ninna Nattestad (f. Jensen) úr Hvalba og Porkeri. Familjan flutti til Hvalbiar, har Niels sleit barnaskógvar sínar, inntil tey fluttu til Havnar í 1956.

Oddvá Nattestad (f. Joensen) varð fødd í 1948 í Gøtu, har hon vaks upp. Foreldrin vóru Leon og Hanna Joensen.

Niels og Oddvá hittust á

Føroya Læraraskúla í 1966, har tey gingu í flokki saman. Trý ár seinni vórðu tey gift og fingudøturnar Finnbjörg í 1968 og Beintu í 1969. Niels fekk læraraprógvi í 1971. Oddvá gavst á læraraskúlanum, tá ið genturnar vóru smáar. Var vikarur í Adventistaskúlanum, byrjaði síðan aftur í læraraskúlanum og fekk prógv í 1976. Í 1979 fingudøturnar Ásbjørn.

Oddvá og Niels hava umframt lærarayrki verið serliga virkin innan mentan og ítrótt. Oddvá hevur í nógv ár verið virkin í Sjonleikarahúsinum, bæði á og aftan fyri pallin, hon hevur gjørt barnaútlarp í Útlarp Føroya í 80'unum.

Sum lærari hevur hon starvast í Eysturskúlanum 1976-1981, í Høgvíkar skúla 1989-2000, í Kaldbaks skúla 2005-2006 og í Skúlanum á Løgmannabreyt 2009-2015. Í 2001-2005 samskipaði hon Listastevnuna í Norðurlandahúsinum, og seinni var hon eitt

tíðarskeið leiðari í Sjonleikarahúsinum.

Harumframt hevur hon

havt ymsar nevndarsessir, m.a. í Meginfelag Áhugaleikara Føroyar (Máf), í NAR (Nordisk

Amatrteaterråd) og í Friðingarnevndini.

Niels, eisini kallaður "Natte", spældi í nógv ár hondbólt við Kyndli og á landsliðnum, har hann var strikuspælari.

Hann sat í fyriskippingarnevndini, tá ið Oyggjaleikirnir vórðu hildnir í Føroyum í 1989.

Eftir læraraprógvið gjørdist hann lærari í Venjingarskúlanum, har hann í 1980 gjørdist varaskúlastjóri og 1996 skúlastjóri. Seinni hevur hann virkað sum skrivari hjá bæði Sambandsflokkinum og Ítrottasamband teirra Brekaðu (ÍSB).

Hann hevur í nógv ár verið sera virkin í felagsskapinum LIONS Tórshavn.

Nevnast kann, at Niels og Oddvá higartil eru einasta parið, ið bæði hava sett ólav-søkuna. Hetta var í ávikavist 1992 og 2004.

Parið eigur trý børn, níggju ommu- og abbað, og eitt er á veg, og síðan eiga tey tvey langommu- og langabbað.

Til minnis um leif bróðir

Góði Leif, í hesum døgum er tað eitt ár síðani tú fór foldum frá. Ikki vardi tað okku, at tíðin hjá tær var uppi og tó, tú livdi jú eitt hart liv.

Ikki var tað altíð so lætt hjá tær góði Leif og kanska heldur ikki hjá okkum, sum stóðu tær nær. Tú vildi so gjarna, men megnaði ikki altíð.

Eg goymi tær góðu tíðirnar saman við tær í mínum hjarta. Minnist tá vit sum børn lógu á bóli hjá ommu og abba, hvussu tú altíð skuldi snúra ein lokk av hárinum hjá mær, áðrenn tú sovnaði, og hvussu omma plagdi at biðja faðirvár og syngja fyri okkum sangin: »Nú dagurin at enda er«. Tað var trygt og gott.

Síggi fyri mær, tá tú stóð á skíð, ella »skiðaði«, sum vit søgdu. Eg helt tú dugdi so væl. Eg tordi tað ongantíð sjálf tað var ein góð tíð.

Minnist tá tað var cool at ganga í leðurjakka við nógvum lynlás, og eg so gjarna vildi eiga, tað var frá

tær eg fekk pengar til at keypa mær ein jakka.

Mína fyrstu guitar fekk eg eisini frá tær, og tað var saman við tær, eg fyrstu ferð hoyrði bólkar sum Uriah Heep, Deep Purple og Status Quo. Tú hevði keypt tær kassetubandupptakara fyri pening, tú hevði forvunnið til skips, og tað er nakað, sum eg lurti eftir enn tann dag í dag.

Tú fekk tveir deiligar synir Magnar og Dánjal, sum tú ofta tosaði um. Tað hoyrdist at tú var stoltur av teimum. Tú fortaldi, at skjótt skuldi tú eisini vera abbi. Tíverri slapp tú ikki at uppliva tað, men eg veit, at tú eisini hevði verið ein líka so stoltur abbi fyri lítlu Idu Doris, tí tú var so barngóður.

Tú elskaði børn, minnist tá mínar gentur vóru smáar, hvussu tær altíð fingudøturnar og klemm frá tær.

Andreas bróðir hevur ikki havt tað so lætt, síðani tú fór. Tí vóru jú altíð saman, og hann saknar teg so sáran.

Tað hevur eisini verið hart

hjá mammu. Tað er so sárt, tá børnini fara fyrst.

Tá vit eru samlaði í Klaksvík hjá mammu og pápa, tosa vit ofta um teg, og nøkur tár fella.

Seinastu árinu búði tú á Herberginum. Har hevði tú tað gott og fekk ta hjálpa, tú hevði brúk fyri. Takk og lov fyri fólki sum teimum. Tey eru gull verd.

Tú vart trúgvandi Leif, og tað gevur ein frið í hjarta at vita, at tú ert saman við ommu og abba í himli, og at vit einaferð aftur siggjast, har einki stríð er, men alt er bert gott og har vit øll eru líka.

Takk fyri góðar latur.

Hanna